

Oriëntatie op diaconie 2

Situering

Dit lesmateriaal is bedoeld voor mensen en/of groepen met diaconale opdracht activeren op zoek te gaan naar mogelijkheden om sociale uitsluiting door armoede, afkomst of lichamelijke of geestelijke beperkingen binnen het eigen werkgebied tegen te gaan. Dit kan een katholieke groep zijn, maar ook heel goed een oecumenische groep.

Wat aan de orde komt is het hernieuwen van de oproep vanuit het evangelie dat er plaats moet zijn voor iedereen. Het laat zien wie de uitgesloten van vandaag zijn. Daarnaast maakt een brainstorm over de mogelijkheden van de groep om aan de hand van het volgende programma deel uit van dit lesmateriaal.

De invalshoek zal armoede en uitsluiting zijn. Aan de hand van dit thema kan de groep ook kiezen voor een ander onderwerp.

Verder is deze les goed te combineren met het lesmateriaal genoemd "Oriëntatie op diaconie 1". Dit kunt u vinden bij dit profiel "bewust worden" onder de bekwaamheid "ons specifieke thema". Daarin wordt nog specifiek ingegaan op het thema "armoede".

Dit materiaal is ontwikkeld door Stichting de Vonk, voor de bisdommen Breda en Den Bosch kunt u bij hen begeleiding vragen.

Opzet

1. Bezinning op betekenissen van diaconie
2. Voorstellen van enkele diaconale projecten
3. Concentratie op de vraag wat deze gemeenschap nodig heeft en of deze werkgroep daar een taak in kan hebben.
4. Voornemen maken om in de toekomst mee aan de slag te gaan.

1. Bezinning op de betekenissen van diaconie

Lees Nehemia 5:1-13. tekst 1
Welke voorbeelden hebben wij voor deze tekst?

Lees de definitie van Henk Meeuws tekst 2
Bespreek deze definitie.

Aanvullende informatie: Het gaat dus om werken waardoor mensen in nood tot hun recht, heelheid komen. Het doen van de werken is heilig (heelmakend) en heeft alles met het ontmoeten van God in de ander te maken.

Dat betekent dat die mens in nood niet als zielenpiet, mislukkeling of lijdend voorwerp gemaakt mag worden, maar als het ware op een voetstuk moet worden gezet omdat door hem of haar iets meer te weten kunnen komen en in contact kunnen komen met Die Ene.

Portretjes van mensen tekst 3

Even de overgang maken van de droge theorie naar de buurt waarin we wonen en de mensen die we onze medemens noemen. Lees de portretjes voor en vraag u zichzelf af of u zich deze mensen kunt voorstellen. We moeten ons realiseren dat mensen hun trots hebben en niet graag geholpen willen worden als slachtoffer van omstandigheden.

2. Voorstellen van enige diaconale projecten tekst 4, 5, 6, 7

Brainstormt u over deze mogelijkheden in uw eigen gemeenschap. Welke noden zijn er hier? Iedereen mag spuien, alles wordt genoteerd. In welke noden zou deze gemeenschap iets moeten doen? Moet de gemeenschap hierin activeren of zelf iets aanpakken? Bijvoorbeeld iets aanhangig maken bij de politiek, aandacht vragen voor een probleem via het parochieblad, of zelf kerstpakketten gaan uitdelen. Spreekt u een van de genoemde voorbeelden aan? Valkuil is dat er iets genoemd wordt waarin de opsomming van dit onderdeel geen specifieke behoefte aan bleek. Aardig om hier tactisch te wijzen op: straks is er weer een project waarop niemand zit te wachten.

4. Afsluiting met afspraken maken over het vervolg

Sluit u af met het op pad gaan met kiezen van onderwerp en betrekken van mensen. U kunt hierbij ondersteuning vragen van De Vonk, andere instellingen en dienstverleners in bisdommen en dekenaten

Afsluiten met zingen: Zomaar een dak. Tekst 8

Denkt u bij het zingen in plaats van aan een kerkgebouw, aan de gemeenschap van de mensen en bij dood en verrijzenis aan sociaal isolement en opname in de samenleving.

Bijlagen

Tekst 1 Nehemia 5:1-13

Katholieke Bijbelstichting, Willibrordvertaling, 1980

Parochie de Vlaspit Tilburg, i.s.m. Katholiek Centrum voor Welzijnsbehartiging Oost-Brabant

Sociaal onrecht onder het volk

Maar onder vrouwen rezen ernstige klachten tegen mede-Judeeërs. Sommigen zeiden: "We hebben veel zonen en dochters. We hebben graan nodig om in leven te blijven." Anderen zeiden: "We moeten onze velden onze wijngaarden en huizen verpanden om graan te kunnen kopen tegen de honger." Weer anderen zeiden: "We hebben geld moeten lenen om de koninklijke belasting op onze velden en wijngaarden te kunnen betalen. Is ons vlees en bloed niet evenveel waard als dat van onze broeders? Zijn onze zonen soms minder dan hun zonen? Waarom moeten wij dan onze zonen en dochters als slaven verkopen? Verschillende van onze dochters hebben wij al als slavinnen verkocht. Maar wij kunnen er niets tegen doen, zolang anderen in het bezit zijn van onze velden en wijngaarden."

Toen ik deze klacht hoorde, was ik uiterst verontwaardigd. Ik ging bij mezelf te rade en bracht vervolgens een beschuldiging uit tegen de notabelen en magistraten. Ik zei tegen hen: "U maakt zich tegenover uw broeders schuldig aan woeker." Ik riep een grote volksvergadering bijeen en sprak deze als volgt toe: "Zover het voor ons mogelijk was hebben we onze Joodse broeders die verkocht waren aan de heidenen teruggekocht; maar u verkoopt uw broeders, zodat wij ze weer terug moeten kopen." Zij zwegen en wisten niet wat te antwoorden. Ik vervolgde: "Wat u daar doet is niet juist. Moet u God niet vrezen bij al wat u doet? Anders haalt u zich de smaad der heidenen, onze vijanden, op de hals. Ook

Zo kunnen we het nu zeggen

Als je goed luistert hoor je onder de mensen steeds meer klachten over hun leefomstandigheden. Sommigen zeggen: "Er is wel genoeg werk, maar niemand wil mij, omdat ik een zwakke gezondheid heb. Zo moet ik altijd van een te lage uitkering leven en kan mijn kinderen niet geven wat ze nodig hebben. Soms is er zelfs geen geld voor een warme maaltijd." Anderen zeggen: "Wij hebben ons huis moeten verkopen, onze lidmaatschappen moeten opzeggen, onze studie moeten onderbreken, om niet in grote schulden te komen." Weer anderen zeggen: "We hebben geld moeten lenen om de gemeentelijke belastingen te kunnen betalen, de aanvullende verzekering van het ziekenfonds hebben we maar afgezegd. Zijn wij niet evenveel waard als andere mensen? Zijn onze kinderen soms minder? Maar zolang anderen beleid maken, zonder te berekenen wat daarvan de gevolgen zijn voor mensen met een minimum inkomen, kunnen we er niets aan doen."

Ik was erg boos. Toen ik me realiseerde wat er gaande was. Ik riep de volksvertegenwoordigers bijeen en sprak ze als volgt toe: "U maakt zich schuldig tegenover uw kiezers wegens wanbeleid. U behartigt vaak niet de belangen van de zwaksten, maar laat u regeren door de stem van de machtigsten." Ik riep de mensen die zich christen noemen bijeen en zei: "We hebben door de jaren heen sociale wetten gemaakt die de zwakkeren in onze samenleving moet beschermen tegen de gevolgen van economische recessie, een slechte gezondheid en moeilijke persoonlijke omstandigheden. Daar is voor gevochten. Nu worden in korte tijd veel verworvenheden afgeschaft of

<p>ik, broeders en mijn gevolg, lenen geld en graan laten we hun die schuld kwijtschelden. Geef hun vandaag nog hun velden, hun wijngaarden, hun olijftuinen en hun huizen terug en scheld hun het percent kwijt op het geld, het graan, de most en de olie die gij hun geleend hebt.”</p>	<p>voorzieningen zo fraudebestendig gemaakt, dat de mensen die het nodig hebben er geen gebruik van kunnen maken. Wat jullie doen is niet juist. Als je kiest voor volksvertegenwoordigers moet je niet alleen kijken naar wie jouw eigen belangen behartigt, maar wie een sociale samenleving voorstaat, met plaats voor iedereen. Als christen moet je hier toch kritisch op zijn. Ook ik leef vaak los van de armen en voel me moe als ik me realiseer dat er nog zo weinig is opgelost. Maar toch, laten we proberen de kloof te overbruggen. Dat is een oude, waardevolle christentaak.”</p>
<p>En zij antwoorden: “Wij zullen alles teruggeven; wij zullen van hen niets meer eisen; zoals u gezegd hebt zullen wij doen.” Ik riep de priesters en liet hen zweren dat zij hun gelofte na zouden komen.” Toen schudde ik mijn mantel uit en zei: “Zo zal God iedereen uit zijn huis en zijn bezit schudden die zijn belofte niet gestand doet, zodat hij uitgeschud en berooid achterblijft!” De hele vergadering riep: “Zo zij het” en zij prezen Jahweh. Het volk deed zoals het besloten was.</p>	<p>En zij antwoorden: “Daar zullen we eens goed over na gaan denken, te beginnen vanavond.” En ik zei: daar heb ik een aardig programma-tje voor.</p>

Tekst 2

Drs. Henk J. Meeuws in Verder bouwen aan diaconie, onderzoeksproject ter verbetering van parochiële diaconie uitgevoerd in de regio's Breda-Noord en Made. April 2000.

Diaconie: Al dat concrete handelen dat door wie dan ook - christen of niet, hoe dan ook gemotiveerd, op grond van een kerkelijke opdracht of niet, individueel of collectief of in welk verband dan ook, anoniem of publiek, officieel of privé, spontaan of planmatig, in welke vorm dan ook - ten behoeve van noodlijdenden verricht wordt met als enige doel dat die mens in nood als mens in menselijke waardigheid en bestemming erkend wordt en 'terecht' (tot zijn/haar) recht komt.

Diaconie is een sacrament van ontmoeting tussen God en mens, zij dient tot heil en geluk van ons mensen en tot meerdere glorie van God.

Tekst 3

Vrouw 1

Ik woon nu 40 jaar in deze buurt. We zijn hier komen wonen toen we onze kinderen naar de middelbare school gingen. We waren zo trots dat ze goed konden leren. Mijn man was textielarbeider bij de fabriek twee straten verder. Hij heeft altijd hard gewerkt, te hard, want hij werd met zijn 60e afgekeurd. Daar was hij zo kapot van dat hij nog maar twee jaar geleefd heeft, en dat kwam echt niet door die misvormde voet. Hij voelde zich afgedankt. Nu leef ik van mijn WAO en een pensioentje van fl.90,- per maand. Heeft hij zich daarvoor mank gewerkt? Nou ja, zolang ik hier maar kan blijven wonen, in mijn huisje met mijn tuintje, lekker op mezelf. Ik durf niet naar een bejaardentehuis, want daar verwacht iedereen dat je overal aan meedoet en dat kost allemaal geld. Bovendien kan met de verhuizing de hele gang zien wat er in je kamer komt te staan. Nee, ik heb het goed zo.

Man 1

Ja, hoe komt het dat ik dakloos ben? Ik ben nooit een gemakkelijke geweest. Mijn vrouw hield het niet meer vol met mij. Ze is vertrokken. Toen was er niemand meer die me in de gaten hield. Dus wat gebeurt er dan? Ik ging gokken uit verveling. Geld op! Ik kon de huur niet meer betalen. Op een kamertje bij 'vrienden'. Daar kon ik ook geen huur betalen, maar ze wisten wel klusjes waarmee ik het goed kon maken. Ik was natuurlijk niet handig genoeg, dus ik werd gepakt. Ik heb even vastgezeten en toen had ik niets meer. Ach, ik zie wel wat de dag van morgen brengt.

Vrouw 2

Ik kon kiezen: of toezien hoe mijn man vreemd ging met mijn vriendin of de eer aan mezelf houden en hem buiten zetten. Pas toen merkte wat voor puinhoop hij er van gemaakt had. Hij had schulden gemaakt met zijn zaak en voor de scheiding kocht hij nog even een auto. Omdat we in gemeenschap van goederen waren getrouwd, was de helft van de schulden voor mij. Fl. 35.000,- afbetalen met een bijstandsuitkering lukt natuurlijk niet. Bovendien moet ik voor drie kleine kinderen zorgen. Ik moest gesaneerd worden. Alle schuldeisers moesten akkoord gaan met het voorstel om genoeg te nemen met een klein bedrag. Daar gingen jaren overheen. In die tijd was het heel moeilijk en spannend. Ik sliep niet meer. Ik zorgde wel dat mijn kinderen er altijd piekfijn uitzagen. Niemand hoeft te weten dat we geen geld hebben. Nu betaal ik gedurende drie jaar af aan de sanering en dan kan ik met een schone lei beginnen. Dan kan ik weer met opgeheven hoofd over straat.

Man 2

Hier zijn we veilig, mijn vrouw vijf kinderen en ik. We moesten vluchten, omdat ik stukken had geschreven waar de regering boos over was. We zijn wel veilig, maar wel arm. Daar hadden we een groot huis met bedienden. Nu wonen we in een klein huis en krijgen zelfs huursubsidie, omdat we het zelf niet kunnen betalen. Ik was medisch specialist, cardioloog daar. Hier kan ik me maar niet concentreren op het Nederlands, dus een opleiding is moeilijk. Ik schaam me zo. Is het dat allemaal wel waard geweest? Dat denk ik soms. Maar dan zegt mijn vrouw dat er vast iets met onze kinderen was gebeurd als we daar waren gebleven. Ze heeft gelijk. Niemand mag zien, mag weten dat ik wel eens twijfel over onze keuze om te vluchten. We moeten blij zijn en tevreden. Ik moet Nederland laten zien dat het goed met ons gaat en dat we erg dankbaar zijn dat we hier mogen wonen. Ik voel me net een bedelaar die beleefd dankt voor de aalmoes die hij kreeg.

Tekst 4 De Samaritaan

Als parochie De Vlaspit voelen wij ons medeverantwoordelijk voor het welzijn van de gemeenschap van de vier wijken Besterd-Loven- Groeseind-Hoefstraat.

De parochie hoopt dat het zoveel mogelijk mensen in die gemeenschap in alle opzichten goed gaat. Helaas is dat niet altijd zo. En mensen lopen niet graag te koop met hun zorgen.

Wij vinden het belangrijk dat mensen elkaar ondersteunen als het hen eens wat tegen zit.

Daarom bestaat er in de parochie “De Vlaspit” sinds kort een nieuwe werkgroep: De Samaritaan.

Voor wie is “De Samaritaan”?

Iedereen die even een extra steuntje in de rug nodig heeft.

Iedereen die dicht bij huis iemand zoekt om zijn of haar verhaal of probleem strikt vertrouwelijk mee te bespreken.

Wat doet de “Samaritaan”?

De Samaritaan leent een oor aan mensen die hun hart eens willen luchten of die om advies vragen.

De Samaritaan heeft de deskundigheid in huis om naar de betreffende instanties te verwijzen / op weg te helpen of eventueel te begeleiden.

De Samaritaan steekt soms een handje toe als er een kleine financiële ondersteuning nodig is om een negatieve situatie te doorbreken.

Uit de folder van de Vlaspit

Voorbeelden

Iemand die vanuit een andere stad in een crisissituatie hier komt wonen, wordt geholpen met het wegwijs maken in de nieuwe omgeving (hoe rijden de bussen, waar kun je goedkoop goede vloerbedekking kopen, waar vind ik aansluiting met andere mensen?)

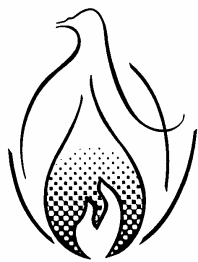
Iemand die een half jaar geleden weduwe is geworden krijgt de gelegenheid om met een vriendin een avondje uit te gaan. De schouwburg wordt door De Samaritaan betaald en voor oppas van de kinderen wordt gezorgd.

De wasmachine van een gezin is kapot gegaan en kan niet vervangen worden, omdat er te weinig geld voor is. Ze komen de helft tekort. Er kan wel een aanvraag gedaan worden voor bijzondere bijstand, maar die laat minstens zes weken op zich wachten. Bovendien moet dan toch een bewijs van betaling zijn. Afgesproken wordt dat de familie de helft betaald en de Samaritaan de andere helft zal voorschieten. De familie tekent een verklaring dat de sociale dienst het voorgeschoten bedrag rechtstreeks aan de parochie mag terugbetalen.

De signaleerders hebben via een cursus een visie ontwikkeld op sociale uitsluiting, kennis gekregen van de sociale kaart en geoefend in het doen van huisbezoeken. Zij worden aangestuurd door een stuurgroep. Vier maal per jaar is er een bijeenkomst van de stuurgroep met signaleerders, de penningmeester, de fondswerver en een externe deskundige.

Er zijn drie soorten hulp die geboden worden:

- luisteren
- verwijzen
- bijdragen in de vorm van leningen, voorschotten en giften tot ten hoogste € 250,-

De Vlaspit

Parochiegemeenschap Besterd - Groeseind - Hoefstraat - Loven / Tilburg

Stappenplan bij aanvraag Samaritaan

Binnenkomst aanvraag

Pastor of iemand van het pastoraal team (A) neemt contact op met de signaleerder (S) en vertelt waar deze zich zorgen over maakt. S zegt A binnen welke termijn ze contact opneemt met de parochiaan (P) en belooft terugmelding.

S hoort via iemand uit de parochie (X) dat P het moeilijk heeft. S vraagt waar het precies om gaat. S zegt X binnen welke termijn ze contact opneemt met P en legt uit dat ze wel zal melden dat ze contact heeft opgenomen, maar vraagt begrip dat er geen mededelingen over de inhoud van het contact gedaan zullen worden.

S hoort via een hulpverlener (H) werkzaam in de buurt dat P het moeilijk heeft. S zegt H binnen welke termijn ze contact opneemt met de parochiaan (P) en belooft terugmelding.

2. Contact met de parochiaan

S neemt telefonisch contact op met P en vraagt of ze eens langs mag komen namens de parochie.

Als P niet telefonisch te bereiken is gaat S gewoon langs.

S stelt zich voor als iemand van de parochie en vertelt dat iemand zich zorgen maakt over P.

S probeert in dit gesprek te weten te komen waar de problemen zitten.

S vraagt of P hulp van S op prijs stelt in deze en belooft dat alles strikt vertrouwelijk zal verlopen.

S en P bekijken samen waaruit die hulp kan bestaan:

- Alleen luisteren
- Hulp bij formulieren
- Contact leggen met benodigde hulp- of dienstverlening
- pastor

- thuiszorg
- maatschappelijk werk
- bureau Sociale Raadsliden
- Klein Karwei
- Financiële hulp
- Anders

S en P spreken af wat P zelf doet en wat S doet en binnen welke termijn ze iets van elkaar horen.

S belooft nogmaals dat alles vertrouwelijk behandeld zal worden.

S zegt met nadruk dat ze geen hulpverlener is, maar een goedbedoelende parochiaan. Er mogen daarom geen te hoge verwachtingen verstaan bij P. S wil graag helpen voor zover het in haar vermogen ligt.

3. Doorverwijzen

S zoekt indien nodig juiste adres en telefoonnummer en eventuele contactpersoon op voor P.

Indien nodig legt S al het contact en maakt een afspraak.

Indien nodig gaat S mee met P voor zolang als dat wenselijk is.

4. Contact met een andere signaleerder

Als S advies of ondersteuning wil kan ze een andere signaleerder zoeken aan wie ze het verhaal anoniem vertelt.

Samen evalueren ze het verloop en maken eventueel een vervolgplan.

Bij een financiële vraag wordt de vraag aan de penningmeester overlegt en overwogen.

5. Contact met de penningmeester

S zoekt contact met de penningmeester en versterkt de volgende gegevens:

- Naam en adres van P
- Het door S gevraagde bedrag
- Doel van besteding
- Vaststelling of het een gift of een voorschot is
- Naam van de andere signaleerder met wie overlegd is

Penningmeester en S spreken af hoe S over het bedrag kan beschikken, dit is afhankelijk van de situatie.

S krijgt het bedrag.

6. Verlenen van hulp

S keert terug naar P

Geeft geld als dat een gift is

Geeft iets in natura als het een gift of een voorschot is

Indien het een voorschot was het benodigde formulier laten tekenen waardoor het fonds het geld terug kan krijgen van de uitkerende instantie.

Dit formulier meesturen met de aanvraag.

S vraagt of dit de hulp was die bedoeld was of dat er nog andere zaken nodig zijn.

7. Nazorg

S neemt na enige tijd contact op met P en vraagt of alles naar wens verlopen is.

Indien nodig zaken opnieuw oppakken.

Ook dit overleggen met andere signaleerder of iemand van de stuurgroep.

8. Terugmelding aan A

S. meldt terug aan A dat er contact is geweest en of S iets heeft kunnen doen. Indien A behoort bij het pastoraal team kan inhoudelijk verslag gedaan worden als dat relevant is voor de relatie tussen P en A of als dat S een goed gevoel geeft (tenzij P te kennen heeft gegeven dat daar bezwaar tegen bestaat) Indien A een hulpverlener is uit de wijk kan ook inhoudelijk verslag gedaan worden op dezelfde voorwaarden als boven. Als A een gewone parochiaan is wordt volstaan met melding van het contact.

9. Penningmeesters activiteiten nadien

Noteert de verstrekt gegevens
Houdt bij wat er uit het fonds is gegaan
overlegt jaarlijks met penningmeester parochiebestuur over beheer van fonds
geeft aan stuurgroep Samaritaan halfjaarlijks stand van zaken uitgaven en inkomsten van fonds

Tekst 5 Stichting Leergeld

Stichting Leergeld laat alle kinderen meedoen

In steeds meer gezinnen in het niet haalbaar om de kinderen mee te laten doen aan sportclubs of muzieklés. Zelfs de kosten die de school met zich meebrengt (school materiaal, excursies, schoolkamp) zijn voor steeds minder mensen op te brengen. Soms kunnen deze gezinnen geen, of pas achteraf een beroep doen op bijzondere bijstand of een andere voorziening. Zij kunnen echter wel rekenen op steun van Stichting Leergeld.

Vrijwilligers actief

Leergeld werkt met vrijwilligers. Zij komen op huisbezoek om samen met de aanvrager de mogelijkheden te bespreken en eventueel te helpen met het invullen van formulieren. Omdat de vrijwilligers vaak uit dezelfde situatie komen als de aanvrager, zijn ze vertrouwde gesprekspartners.

Voor wie is Leergeld bedoeld?

Voor ouders van schoolgaande kinderen in de leeftijd van 4 tot 18 jaar:
met een laag inkomen;
woonachtig binnen de gemeentegrenzen;
die hun kosten niet of gedeeltelijke vergoed krijgen via de bijzondere bijstand, subjectsubsidie, studiefinanciering of andere regeling;
die hun kosten pas op een later tijdstip vergoed krijgen.

Wat mag u van Stichting Leergeld verwachten?

Leergeld bemiddelt tussen de aanvrager en de hulpverlenende instanties. Ook kan de stichting zelf hulp verlenen in de vorm van een gift, een voorschot of een renteloze lening.
Maar ook in natura.

Indien u een Leergeld wil oprichten

Als er in uw plaats nog geen Leergeld bestaat kunt u het initiatief nemen om er een op te richten. Daarvoor kunt u hulp krijgen van stichting Leergeld Nederland: 013-545 16 56.

Als er al een Leergeld bestaat in uw woonplaats

Dan kunt u daar als parochie een bijdrage aan leveren door:

- te sponsoren in geld
- vergaren van bruikbare computers of fietsen
- een of enkele vrijwilligers te leveren
- nagaan of er zaken zijn waar de stichting behoefte aan heeft, zoals vergaderruimte, gebruikmaken van kopieerapparaat, verspreiding van reclamemateriaal.

Tekst 6 Loketbegeleiders

Een pool van 3 tot 6 mensen stelt zich beschikbaar om met mensen mee te gaan als ze een moeilijk gesprek verwachten bij een officiële instantie, zoals de gemeente, de eerste keer naar het maatschappelijk werk, de huisarts of specialist, de sociale dienst, de school van de kinderen of de woningbouwvereniging.

De loketbegeleiders gaan mee als tweede paar oren. Vaak zijn mensen in gespannen situaties niet in staat om alles goed te horen of te begrijpen. Of mensen zijn bang dat ze onderuit gepraat zullen worden door de persoon achter het loket. Als je met z'n tweeën komt maak je meer indruk.

De begeleider gaat dus niet mee als advocaat, maar kan z'n klant wel helpen op te komen voor de eigen belangen.

De klant moet er op kunnen vertrouwen dat de loketbegeleider niets van de gesprekken verder vertelt.

De begeleider moet in staat zijn tegen slechte berichten te kunnen, zich neutraal op te stellen en toch de klant z'n betrokkenheid te laten voelen.

Aan een loketbezoek zitten drie bijeenkomsten vast:

Samen voorbereiden aan de hand van bijvoorbeeld deze vragen:

- Wat wil je zeker kwijt?
- Wat wil je te weten komen?
- Waar ben je bang voor dat zal gebeuren?
- Waar heeft de persoon achter het loket niets mee te maken?
- Het bezoek zelf
- De nabespreking (kan op een andere locatie gekoppeld worden aan het bezoek):
- Is eruit gekomen wat je hebt verwacht?
- Hebben we de boodschap hetzelfde begrepen?
- Zijn er vragen die nu pas opkomen en wat doen we ermee?
- Heeft de klant steun gekregen van de begeleider?

Tekst 7 Armoede is onrecht

De methode

Project in het kader van catechese met volwassenen.

Vijf bijeenkomsten aan de hand van de vragen:

- Wat is armoede?
- Hoe kan armoede hier en nu bestaan?
- Wat zegt de bijbel over armoede?
- Hoe zouden we als christenen moeten omgaan met armoede?

Zoals altijd staan bij catechese met volwassenen de 3 “M”s centraal:

Mens, Maatschappij, Mysterie.

Doel is dat de deelnemers een onderbouwde visie ontwikkelen over armoede en bij zichzelf te raden kunnen gaan of ze zich aan de hand van dit onderwerp maatschappelijk of diaconaal willen inzetten om iets te doen met armoede.

De deelnemers

De deelnemers hebben geen speciale vooropleiding nodig, maar moeten wel bereid zijn actief deel te nemen aan de gesprekken en oefeningen.

De begeleiders

Het project dient gegeven te worden door liefst twee begeleiders. Zij kunnen zich voorbereiden aan de hand van een cursusmap, waarin alle materialen te vinden zijn. Cursusbegeleiders kunnen ook worden ingehuurd Stichting De Vonk.

Tekst 8 Zomaar een dak

Huub Oosterhuis

Zomaar een dak boven wat hoofden,
deur die naar stilte openstaat.

Muren van huid, ramen als ogen,
speurend naar hoop en dageraad.

Huis dat een levend lichaam wordt
als wij er binnen gaat
om recht voor God te staan.

Woorden van ver, vallende sterren,
vonken verleden hier gezaaid.

Namen voor hem,
dromen, signalen
diep uit de wereld aangewaaid.
Monden van aarde horen en zien,
onthouden spreken voort
Gods vrij en lichtend woord

Tafel van Een,
brood om te weten dat wij elkaar gegeven zijn.
Wonder van God, mensen in vrede,
oud en vergeten nieuw geheim.
Breken en delen zijn wat niet kan,
doen wat ondenkbaar is:
dood en verrijzenis.